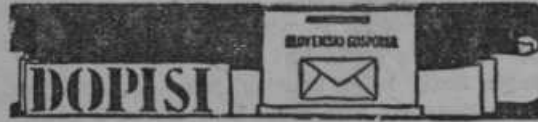

Hišna številka! Mi imamo velik seznam hišnih števil po krajih in poštah. Manjka nam pa še precej do popolnega seznama! V nekatere hiše še ne prihaja Slov. gospodar. Kdo ve za te hišne številke? Kdo nam jih sporoči z natančnim naslovom? Vsakdo, ki je prijatelj takih hiš, naj to stori, ker jim bo napravil veliko uslugo. Piše naj nam: Pošljite na ogled Slov. gospodarja na tale naslov.....

Vuhred. Prav lepo smo praznovali visok Marijin praznik 8. decembra. Fantje in dekleta so imeli skupno adventno spoved. Pridigo in slovesno službo božjo je imel msgr. Ivan Vreže iz Maribora. Službo božjo je pa končal s slovesno zahvalno pesmijo, da se je vse delo pri urejevanju novih bronastih zvonov in pri prenavljanju stolpne ure srečno končalo. Isti dan popoldan je bil pa komisijelni ogled zvonov po g. Gašpariču, stolnem kapelniku v Mariboru. Ugotovilo se je, da bi bilo dobro, da bi se cerkovniki v Dravski dolini naučili lepega potrkavanja na zvonove, kakor to znajo na Kranjskem in v Savinjski dolini. Lepo potrkavanje na zvonove je res nekaj krasnega. Zato bi bilo dobro prirediti pritrkovalne tečaje. Dobro slovensko ljudstvo, katero še ne pozna lepega zvonjenja, bi bilo zelo hvaležno, ako bi tečaji pripomogli do lepega zvonjenja.

Polenšak pri Ptuj. Leto 1936 gre k zatonu. Mnogo je bilo veselih dogodkov, mnogo pa tudi razočaranj. Mnogo jih je tudi sproti poročal naš priljubljeni »Slovenski gospodar«, ki v kljub gospodarski in denarni krizi, ki tudi nas tare, še vedno prihaja v lepem številu med nas. Naša naloga bodi tudi za prihodnje leto, v vsako pošteno krščansko hišo »Slovenskega gospodarja«, ki naj bo naš zvesti tovariš in svetovalec tudi v letu 1937. Tiho in neumorno ter vzgojno deluje že nad 25 let med našo mladino Katoliško slovensko izobraževalno društvo. Ima mnogo lepih knjig, katere pač lahko brez vsake škode čita naša doraščajoča mladež, kar je gotovo boljše, kot posedati po gostilnah, ali pa se udeleževati grešnih plesov. In to prosvetno društvo bo imelo na Stefanovo 26. decembra svoj redni letni občni zbor, na katerega vabi društveni odbor vse dobre Polenšane obojega spola, mlade in stare. Na svidenje torej!

Vurberg-Grajena. Doživeli smo veliko sramoto, da je v naši občini šlo volit le 36,7% volilcev. Na vurberskem volišču jih je volilo 51%, toda na ptujskem volišču zlasti v Krčevinah pri Ptuj so agitirali za abstinenco. Kdo je agitiral? Celo možje naše stranke, ki so bili kandidatje na naši listi. Možeje, ali je to možko, je to značajno? S to zadevo naj se peča krajevna organizacija. Tako se ne sme pojmovati strankarska disciplina. Ali je bil kak tehten razlog, da se nekateri agitirali proti udeležbi? Ne! Vurbersko ljudstvo želi, da bi bila pisarna bolj na sredi občine, kjer stane sedanji obč. predstojnik g. Fr. Petek. Ali nima zato pravice? Še zdaj imajo iz Vumbaha skoraj poldrugo uro hoda v obč. pisarno, spodnji del pa najdaljši le nekaj čez pol ure. Enaka pravica za vse. — Vurberski volilec.

Grajena pri Ptuj. Občinske volitve so bile popolnoma svobodne ter so vzbudile veliko zani-

manje. Prinesle so JRZ popolni uspeh. V naši občini se je tokrat iz več tehtnih razlogov odrekel kandidiranju naš vrli, doseđanji župan Svenšek Franc, posestnik v Krčevini pri Ptuj. Omenjeni je bil stopil prvič v občinski odbor leta 1921. Pod županovanjem Erjavca v občini Krčevina je vodil tajništvo 6 let. Potem je bil dvakrat zaporedoma enoglasno izvoljen za župana ter upravljal občino 6 let, oziroma do časa, ko je bil končno izvoljen za župana velike občine Grajena, kateri je predsedoval do sedaj. Bodi omenjeno, da je bil g. Svenšek vedno mož na svojem mestu, ki je poznal edino le pravičnost, šel vsakemu vselej in kolikor je le mogel na roko; zato je bil pri občanah spoštovan. Omenjeni ostane v naprej še član občinskega odbora. Za novega predsednika občine Grajena je bil 6. t. m. izvoljen g. Petek Franc, posestnik v Grajenščaku.

Vojnik. Citali smo v Vašem listu, da je v nekem kraju na Štajerskem Sokol uprizoril igro »Vaška Venere«. Isto bi bili lahko poročali tudi za naš kraj. Saj so nastopali v igri, kakor se je to dalo razbrati iz lepakov, znani člani in članice vojniškega Sokola — v okviru Društva kmetijskih fantov in deklet. Namesto kmetijskih fantov in deklet bi pri tem društvu lahko napisali trških fantov in deklet. Društvo kmetijskih fantov in deklet je priredilo tudi Miklavžev večer, obojamo, da šele ob 8. uri zvečer, da se je šolska mladina nekoliko pred polnočjo vračala domov. — Bivši vojniški banovinski zdravnik dr. Mikuš je — kakor znano — prestopil v starokatoliško vero. Mnogo njegovih volilcev je izjavilo, da niso volili starokatoličana za župana. — Ze nekaj mesecev imamo novega banovinskega zdravnika dr. Mirka Pokorna. S svojim ljubeznivim nastopom in z izredno skrbjo za bolnike si je pridobil naklonjenost ljudstva.

Vojnik. Naši častilci »Vaških Vener« se hudejejo, ker smo jim očitali, da si po krivici privsajajo ime hrvatskega kmečkega mučenika Matija Gubca. Le hudujte se naprej, liberalni hnavci, ki od pravega slovenskega kmeta niti obleke nimate. Ali pustite vaške Venere, ali pa Matija Gubca! Morala vaških Vener in njihovih prijateljev je neskladna z duhom velikega kmetijskega mučenika.

Sladkagora pri Šmarju. Dne 3. decembra je slavil svojo 80 letnico življenja Franc Wuner. Jubilant je velik prijatelj ljudstva. 17 let je bil župan, potem odbornik. Revnim je rad pomagal, kjer je le mogel. V njegovo hišo so zahajali samo krščanski listi, med njimi zlasti »Slov. Gospodar«. Vrlemu krščanskemu možu naše iskrene čestitke z željo naj ga Bog ohrani še mnogo let!

Moers-Meerbeck. Na 13. decembra je praznovala še čila in zdrava 85letnica Marija Pajtler, rojena na Raztezu pri Vidmu ob Savi, katera bo bržčas najstarejša med našimi tujci. Želimo ji obilo božjega blagoslova in še mnogo veselih dni med svojimi sorodniki. Društvo sv. Barbare. — Zveza slovenskih katoliških in narodnih društev v Nemčiji želi vsem svojim članom, članicam, odbornikom in zaupnikom, duhovnim voditeljem in konzularnim zastopnikom kraljevine Jugoslavije v Düsseldorfu blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1937. Dalje vsem bralcem »Slovenskega gospodarja« doma kakor tudi po širni tujini.

Zavarovanje celoletnih naročnikov ostane tudi v prihodnjem letu! Pravilnik bo priložen eni prihodnjih števil. Nihče naj na to ne pozabl!

Peter Rešetar rešetari.

Božično voščilo. Sem lepih manir, zato voščim vam: Mir!

Za slovensko zastavo! Če sem se že enkrat zagnal za našo sveto stvar, na katero smo pozabili, pa moram še to omeniti! Srbi so si ohranili svojo srbsko zastavo na tak način, da so jo proglasili za — cerkveno, pravoslavno. Hrvati so si svojo hrvaško zastavo kar razvili. Slovenci smo letos v poletju tudi prišli s svojimi slovenskimi zastavami in znaki na slovenski tabor v Maribor. Sedaj sem proučil predpise o tej zadevi. Ti predpisi pravijo: Razobesiti na drogu ne smeš druge kot državne zastave ob gotovih praznikih. Nositi pa smeš znake itd. Torej smeš imeti veliko slovensko zastavo, samo glej, da ne boš sam zraven kakor drog, ampak kot živ Slovenec!

Kramer med kramerji! Vrana vrani oči ne izkluje!

Če sva dva enaka, kdo je podrejen! V Belgradu sem srečal nekega znanca, ki se je delal pa zelo užaljenega. Meni so namreč priznali v mojem delokrogu isto pravico, kakor jo ima on v svojem. Pa je rekel: »Midva sva sedaj enakopravna, jaz sem torej podrejen!« Jaz ga nisem razumel in ga nisem! On pa je to dokazal; dejal je: »Jaz poznam le takole enakopravnost, da si ti spodaj in jaz zgoraj! Zapomni si to!« Kot več vojak, sem udaril s petami skupaj, salutiral in rekel: »Ne razumem!«

Hrvatska sloga! Imamo dva krila svobodomislecev, tri krila klerikalcev, štiri krila mačkovcev, pet kril frankovcev, vse skupaj pa na enem telesu lepe naše domovine!

Za Vlatkota! Vlatko Radič, sin očeta, se je vrnil v Zagreb. In nekateri so začeli obletavati tega mladega Vlatkota in pozabili na starega Vlatkota Mačeka. Tudi mene so vprašali te dni, za koga se bom odločil. Jaz sem pa odgovoril: »Za Vlatkota!« In tako sedaj v Zagrebu vsi pravijo, ki ne vedo, kaj prinaša bodočnost!

Ti prokleti kralj Herodež! Ko čitam razna gospodarska poročila, se spominjam narodne pesmi: »Ti prokleti kralj Herodež, ti si vsega tega kriv! Ti si v betlehemskega mestu toliko fantičev pomoril!« Ta Herodež ima potomce v Jugoslaviji v taki meri, da so mnogi naši kraji Betlehemi, kjer ta kralj mori našo mladino! Če se bom počasi spravil nad njega, dajte mi pomagati!

Grmi in se bliska! Na daljnem vzhodu, Nemeč pa vriska, nad Evropa pa gre stiska!

Mariborski sadni sejem.

O ustanovi mariborskega sadnega sejma nekaj podatkov. — Kakor povsod, so bili posebno po mariborskih okoljskih občinah vgneždeni poleg poštenih sadnih trgovcev tudi nepošteni. Zbirala se je tolpa od vseh poklicev zbranih mešetarjev; to so bili od mesarskih pomočnikov do največjih kriminalnih tipov ljudje, kateri so živeli na rovaš kmeta-sadjarja. Dostikrat se je zgodilo, da je kmet pripeljal na postajo poln voz najlepšega sadja v vrednosti 2—3000 Din, izložil v vagon, natovorjeni vagon pa je hitro čez mejo oddrdral, kmet pa je brez jabolk in